

Om holdninger til dialekt og rigsdansk – et pilotstudie

Stine Vejbæk Rathkjen

Peter Skautrup Centret for Jysk Dialektforskning, Aarhus Universitet

Indledning

Betegnelserne *rigsdansk* og *dialekt* er flittigt brugt i og om det danske sprog, men hvad mener sprogbrugere egentlig, når de bruger dem?

Det spørgsmål satte jeg mig i januar 2025 for at blive klogere på ved hjælp af en bevidst sprogholdningsundersøgelse. Undersøgelsens hovedformål var at afdække, hvordan de danske sprogbrugere definerer henholdsvis dialekt og rigsdansk, og hvordan disse definitioner påvirker deres syn på brugen af varieteterne. Formålet var desuden også at undersøge, om sprogbrugernes opfattelse af egen sprogbrug har nogen betydning for personens definition og syn på sproglig variation. Er en rigsdansktalende deltagers beskrivelse af dialekt fx anderledes end en dialekttalende deltagers, og påvirker evnen til at forstå dialekt mon en deltagers syn på dialekter generelt?

Min sprogholdningsundersøgelse blev udført som en spørgeskemaundersøgelse. Spørgeskemaet blev delt på Facebook og genererede i løbet af to uger 113 svar. Undersøgelsens udfærdigelse og behandling lægger sig inden for feltet perceptuel dialektologi, og resultaterne er behandlede ved hjælp af tematisk analyse. Undersøgelsen er tænkt som et pilotstudie til videre behandling i mit kommende speciale.

Teoretisk baggrund

I takt med den stigende standardisering af det danske sprog (Monka & Pedersen 2019), har der i sprogvidenskaben været mange bud på, hvordan det danske standardsprog kan defineres. For mens nogle forskere mener, at standardsprog først og fremmest er en hypotetisk sproglig varietet (Vannebo 2001: 119-120), er der også dem, der mener, at det er en konkret og faktisk sproglig varietet, som kan

findes blandt et lands sprogbrugere. Blandt dem findes Kristiansen (2009: 168), som i en række studier har konkluderet at det danske standardsprog, rigsdansk, slet og ret er københavnsk. En holdning, der især udspringer af den store udbredelse af københavnsk under DR's monopoltid, hvor især nyhedsoplæsere til både tv og radio blev undervist i 'korrekt' sprogbrug – af DR bestemt som københavnsk (Zinckernagel 2002). Udbredelsen af den københavnske dialekt skyldtes dog formentlig først og fremmest, at denne form for sprog er blevet set som mere prestigefuld end de lokale sprogformer (Ladegaard 1999, Kristiansen 2009); noget, der ifølge nyere forskning måske er ved at ændre sig. Fx tyder resultater fra en perceptuel-dialektologisk undersøgelse af Bøegh et al. (2023: 72-73) på, at jyske sprogbrugere også orienterer sig mod Århus og Østjylland som sprogligt normcenter. Et standardsprog behøver dog ingenlunde at være en lokalt forankret varietet. Tværtimod defineres rigsdansk ofte som ”dansk sprog der ikke er lokalt bundet” (Brink & Lund 1975: 763). Af andre beskrives standardsprog som en særligt skriftsprogsnær variant (Vannebo 2001: 121); definitioner, der desuden fremgår i en tidligere holdningsundersøgelse blandt de danske sprogbrugere (Hansen 2022: 97-100).

Der er således i dialektologien mange forskellige bud på, hvordan rigsdansk kan defineres. Dette står i kontrast til den ret ensartede definition af dialekt som en ”variant [...] der tales på en bestemt egn” (Den Danske Ordbog) med brug af særlige træk (Pedersen 2019). Når der i den gældende teori på området findes så mange forskellige og til dels modsatrettede bud på, hvordan rigsdansk kan eller bør defineres, virker det oplagt at stille danske sprogbrugere spørgsmålet: hvad er rigsdansk? Og desuden: hvad er dialekt?

Undersøgelsens udformning

Det udsendte spørgeskema bestod i alt af ti undersøgelsesspørgsmål og tre baggrundsspørgsmål. Ikke alle spørgsmål viste sig at være relevante for resultatbehandlingen, og disse er derfor ikke medtaget i denne artikel. Som baggrund blev hver deltager bedt om at angive alder og køn, samt hvilken kommune de er vokset op i, og hvilken kommune, de for nuværende bor i. Besvarelserne viste stor spredning i både alder

(fra 22 til 85 år) samt opvækst- og bopælskommuner. Størstedelen af undersøgelsesspørgsmålene er stillet som ja/nej-spørgsmål eller multiple choice; alle med mulighed for fritekst. Enkelte spørgsmål skulle udelukkende besvares med fritekst.

For at kunne analysere de mange svar i fritekst er resultaterne fra spørgeskemaundersøgelsen behandlet vha. tematisk analyse (Braun & Clarke 2022), og alle svar er derfor gennemgået og organiseret i overordnede temaer. Eksempelvis kunne svarene på spørgsmålet *hvad opfatter du som rigsdansk?* se således ud: ”At tale meget ordentligt og artikuleret – som Dronningen[,] you know” og ”Ingen taler rigsdansk udover enkelte royale”. Disse blev samlet under den overordnede svarkategori ’Som de kongelige taler’. I de tilfælde, hvor en deltager har skrevet et svar, der kan indgå i mere end én kategori, indgår svaret i alle relevante kategorier. Som eksempel indgår besvarelsen ”Afsnupper endelser, synger, taler som man ikke forstår” (på spørgsmålet *hvordan kan du høre at nogen taler dialekt?*) både i kategorien ’Intonation og udtale’ og kategorien ’Svært at forstå’.

Det er vigtigt at pointere, at data i en tematisk analyse altid er genstand for en vurdering. Ved tematisk opdeling bliver hvert svar genstand for fortolkning, og de overordnede svarkategorier vil aldrig være fuldt forenelige med alle de enkelte svar i kategorien. Når der i artiklen er angivet en procentvis besvarelse, er procentsatsen udregnet ud fra antallet af besvarelser i kategorien (fx ’Som de kongelige taler’ med 12 svar) ift. det samlede antal besvarelser i undersøgelsen (n = 113). Procentsatserne er ment til at hjælpe med at give et overblik, og bør udelukkende ses som vejledende.

Undersøgelsens resultater

Undersøgelsens deltagere er i spørgeskemaet både blevet spurgt til, om de taler rigsdansk, og om de taler dialekt, og hvilke sproglige træk, der gør, at de opfatter en sprogform som værende enten det ene eller det andet. Deltagerne har i undersøgelsen ikke kunnet se det næste spørgsmål, før de havde besvaret dét, de var blevet stillet. De har således ved besvarelsen af spørgsmålet *taler du rigsdansk* ikke kunnet se, at de også ville blive spurgt, om de taler dialekt. Jeg har med denne konstellation forsøgt at undgå, at deltageren skulle føle sig påvirket til

at 'vælge side' og automatisk svare ja til det ene og nej til det andet. Dette viste sig nu heller ikke at være tilfældet. Langt størstedelen af deltagerne (100 ud af 113) har ganske vist svaret ja eller nej til spørgsmålet *taler du rigsdansk?*, men ud af de 65, som har svaret ja til *taler du rigsdansk?*, har kun 28 svaret nej til *taler du dialekt?* 25 af deltagerne har svaret ja til både *taler du rigsdansk?* og *taler du dialekt?* Svarene tyder på at deltageres sprogbrug ikke nødvendigvis er enten rigsdansk eller dialekt, men at det for en betydelig gruppe snarere er et spørgsmål om både-og. Overordnet svarer 59 % ja til *taler du rigsdansk?*, mens 28 % svarer nej. Til spørgsmålet *taler du dialekt?* svarer 49 % ja, mens 38 % svarer nej. De resterende deltagere har svaret "en smule", "blandet" eller "tilnærmelsesvist".

Efter at være blevet spurgt til, hvorvidt deltageren taler hhv. rigsdansk og/eller dialekt, er deltagerne blevet bedt om at beskrive, hvad de vurderer som den pågældende varetet; i undersøgelsen er det formuleret som spørgsmålene *hvad opfatter du som rigsdansk* og *hvordan kan du høre, at nogen taler dialekt*. At disse spørgsmål stilles efter, at deltageren er blevet bedt om at tage stilling til sin egen sprogbrug, kan naturligvis have påvirket svarene, og det er muligt at en anden rækkefølge havde givet andre svar. Det samme gør sig gældende ved placeringen af spørgsmålene om dialekt efter spørgsmålene om rigsdansk. Disse må ses som mulige fejlkilder.

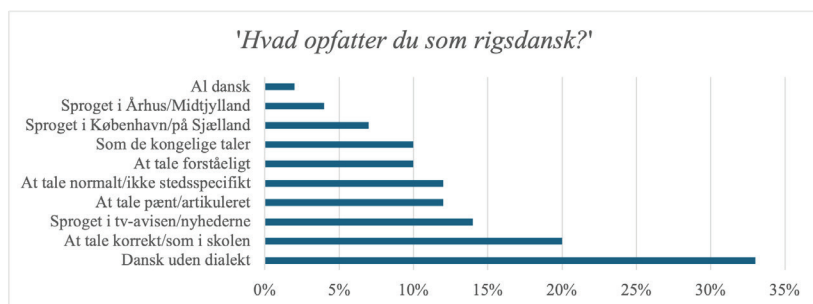
Deltagerne i undersøgelsen er desuden blevet spurgt til i hvor høj grad de mener, der tales dialekt i Danmark, om dialekt generelt er svært at forstå, om brug af dialekt er forstyrrende i mediesammenhænge, samt hvor i Danmark de mener, der tales dialekt. Svarene på disse spørgsmål indgår i denne artikel udelukkende som led i diskussionen af de overordnede spørgsmål *hvad er rigsdansk?* og *hvad er dialekt?*

Hvad er rigsdansk?

I fuld overensstemmelse med Kristiansen (2009: 168) mener flere af undersøgelsens deltagere, at rigsdansk slet og ret er københavnsk. Adspurgt om *hvad opfatter du som rigsdansk?* beskriver 7 % af deltagerne rigsdansk som værende sproget på Sjælland eller sproget i København. En af deltagerne beskriver rigsdansk som "dialekt mest udbredt i København og nærliggende områder", og vedkommende

ser således ikke rigsdansk som sprog uden geografisk tilhørsforhold (som Brink & Lund 1975: 763), men som en specifik dialektal varietet talt i københavnsområdet. Noget Brink og Lund dog også senere konkluderer (1975: 764).

Der er i undersøgelsen flere eksempler på beskrivelser af rigsdansk som en specifik sproglig varietet. Heriblandt beskrivelser af rigsdansk som sproget i Århus/Midtjylland, sproget i tv-avisen/nyhederne, eller som det sprog, de kongelige taler. En af deltagerne beskriver rigsdansk som "et forældet begreb" og mener ydermere, at "ingen taler rigsdansk udover enkelte royale". Muligvis en holdning, der generelt gør sig gældende hos de 10 % af deltagerne, der mener, at rigsdansk er de kongeliges dansk. I hvert fald findes der i undersøgelsen et vist overlap mellem dem, der beskriver rigsdansk som de kongeliges dansk, og dem, der mener at rigsdansk er en særlig form for 'pæn' og velartikuleret sprogbrug (12 %). Eksempelvis beskriver en deltager rigsdansk med: "som de 'pæne' taler i Matador". Flere beskriver også rigsdansk som værende formel tale. I figur 1 ses en oversigt over svarene på *hvad er rigsdansk?*

Figur 1: Oversigt over procentvis besvarelse af 'hvad opfatter du som rigsdansk?' inddelt i tematiske grupper.

Sammenholdes deltagerne beskrivelser af, hvad rigsdansk er, med deres svar på, hvorvidt de selv taler hhv. rigsdansk og/eller dialekt, er der et par overraskende uoverensstemmelser. Her findes fx en deltager, som mener, at rigsdansk er københavnsk, og som angiver sig selv som rigsdansktalende, uden at vedkommende hverken er opvokset i eller bosiddende i København (og formentlig derfor ikke

taler københavnsk). Samme diskrepans gør sig gældende hos en anden deltager, som både er opvokset i og bosiddende i København, mener københavnsk er rigsdansk, men ikke angiver sig selv som rigsdansktalende, på trods af at vedkommende med stor sandsynlighed faktisk taler københavnsk (og dermed lever op til sin egen definition af rigsdansk). Disse er eksempler, der peger i retning af, at deltagernes definition af rigsdansk ikke nødvendigvis behøver at have nogen sammenhæng med definitionen af eget sprogbrug.

Dog er der i undersøgelsen generelt en tendens til, at de, der beskriver sig selv som talere af rigsdansk, overvejende opfatter rigsdansk som et let forståeligt og relativt generisk dansk uden brug af dialektale træk. Mens de, der beskriver sig selv som talere af dialekt, opfatter rigsdansk som en specifik sproglig varietet; en særlig 'fin' og skriftsprogsnær udtale. Helt i overensstemmelse med Vannebos (2001: 121) udlægning om rigssprog som særligt skriftsprogsnært.

Noget kan altså tyde på, at deltagernes opfattelse af deres egen sprogbrug afhænger af, hvilke holdninger de har til hhv. dialekt og rigsdansk, snarere end det afhænger af, hvordan de selv taler. De, der ser sig selv som dialekttalende, opfatter rigsdansk som markeret sprogbrug, mens de, der ser sig selv som rigsdansktalende, snarere ser rigsdansk som en form for generisk, umarkeret sprogbrug uden stedsspecifik reference, dvs. en art 'paraply', det meste passer ind under. Det er kun 11 % af undersøgelsens deltagere, der definerer rigsdansk som geografisk betinget.

Hos de af deltagerne som svarer ja til både *taler du rigsdansk?* og *taler du dialekt?*, er der ikke umiddelbart nogen gennemgående fælles opfattelse af, hvad rigsdansk er. Deres beskrivelser af rigsdansk falder indenfor alle de tematiske svarkategorier. Det er dog interessant, at de af deltagerne som beskriver deres sprog som værende "tilnærmelsesvist rigsdansk" alle har svaret ja til at tale dialekt. Disse deltagere ser altså ikke rigsdansk som en specifik sproglig varietet, men behandler forholdet mellem dialekt og rigsdansk som grader på et spektrum.

I gennemgangen af deltagernes beskrivelse af, hvad rigsdansk er, kan man hurtigt få fornemmelsen af en cirkelslutning á la "rigsdansk er det, der ikke er dialekt", og "dialekt er det, der ikke er rigsdansk"; der er da også en klar overvægt af beskrivelser af rigsdansk som dansk

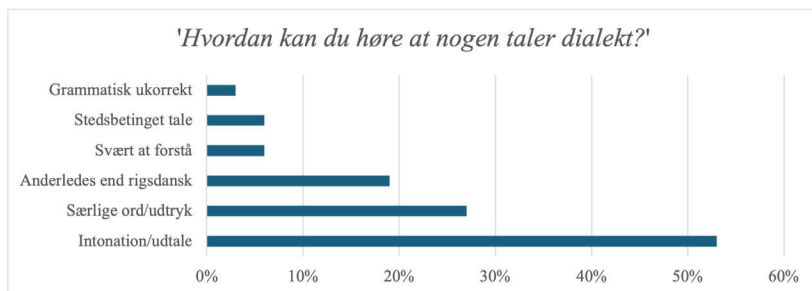
uden dialekt med hele 33 % af besvarelsenerne. Man kunne derfor være fristet til at antage, at det samme gør sig gældende i besvarelsenerne af spørgsmålet *hvordan kan du høre, at nogen taler dialekt?*

Hvad er dialekt?

Om dialekt og rigsdansk skal forstås som grader på et spektrum eller diametrale modsætninger, er svært at konkludere. Men når så stor en andel af undersøgelsens deltagere (33 %) beskriver rigsdansk som dansk uden dialekt, virker det oplagt at spørge, hvad de så mener dialekt er. Hos 19 % af deltagerne når undersøgelsen et dødvande med dialekt defineret som ”anderledes end rigsdansk”, men langt størstedelen af deltagerne beskriver dialekt som en sproglig varietet karakteriseret ved tilstedeværelse af særegne træk. Disse træk er i undersøgelsen opdelt i kategorierne: ’Særlige ord og udtryk’, ’Intonation og udtale’, ’Stedbetinget tale’, ’Grammatisk ukorrekt’ og ’Svært at forstå’. Her er den største svarkategori ’Udtale og intonation’ med hele 53 % af svarene, efterfulgt af ’Særlige ord og udtryk’ med 27 % af svarene. 18 % har svar i begge de to kategorier som fx ”Der er specielle ord, måder at udtale ord på” og ”De bruger ord som jeg ikke kender, [...] udtaler ord helt anderledes”. Modsat rigsdansk, som af deltagerne beskrives med et fravær af træk, beskrives dialekt altså som tilstedeværelse af træk, og er således noget nemmere at definere ud fra besvarelsenerne. At hele 80 % beskriver dialekt med tilstedeværelse af særlige udtryk, ord, udtale og intonationsmønstre kan dog desværre skyldes udformningen af spørgsmålet, nemlig *hvordan kan du høre at nogen taler dialekt?* fremfor *hvad opfatter du som dialekt?* Med denne formulering kan jeg have ledt deltagerne i retning af træk, der kan høres, fremfor en mere generel opfattelse af dialekt. En oversigt over deltagerens svar på spørgsmålet *hvordan kan du høre at nogen taler dialekt?* ses i figur 2.

Opfattelsens betydning

Det synes umiddelbart oplagt, at en deltagers beskrivelse af sig selv som hhv. dialekt- og/eller rigsdansktalende ville kunne påvirke vedkommendes opfattelse af, hvad rigsdansk er, men det har overraskende nok ikke været tilfældet i denne undersøgelse.

Figur 2: Oversigt over procentvis besvarelse af 'hvordan kan du høre at nogen taler dialekt?' inddelt i tematiske grupper.

Deltagernes svar varierer lige meget inden for de samme svarkategorier, uagtet hvordan de definerer deres egen sprogbrug. Til gengæld har undersøgelsen vist en lang række andre interessante sammenhænge. Fx havde jeg en forventning om, at de 22 %, der beskriver rigsdansk som noget, de kongelige taler, eller som et gammeldags, ultrakorrekt DR-sprog, alle ville beskrive dialekt som det modsatte, altså som grammatisk ukorrekt eller svært at forstå, men dette er ikke tilfældet. Denne gruppes svar på spørgsmålet *hvordan kan du høre, at nogen taler dialekt?* er lige så varierende som de resterende deltageres svar, dog med en lille overvægt i svargruppen 'Anderledes end mig'. De 3 % der beskriver dialekt som grammatisk ukorrekt, beskriver dog alle rigsdansk som 'kongeligt' eller 'særlig korrekt'.

Deltagernes beskrivelse af sig selv som hhv. rigsdansktalende eller dialekttalende kan dog have indflydelse på deres holdning til brug af dialekt. Spurgte til, hvorvidt brug af dialekt kan være forstyrrende for indholdet i et tv-program, mener flere af de rigsdansktalende, at dialekt er forstyrrende (8 ud af 65), end af de dialekttalende (1 ud af 35). Overordnet synes 13 % af deltagerne, at brug af dialekt i nogen grad er forstyrrende for programmets indhold.

I undersøgelsen er det hovedsageligt de deltagere, som markerer sig selv som talere af rigsdansk, der synes, at dialekt er svært at forstå, nemlig hele 40 %, mens det af de dialekttalende kun er 9 %. Det er dog interessant, at der umiddelbart intet sammenfald er mellem de deltagere, der synes, dialekt er svært at forstå, og de, der i deres definition af dialekt beskriver dialekt som værende 'svært at forstå'. Diskrepansen mellem de to svar kan måske være et udtryk

for, at en deltagers definition af dialekt er baseret på fordomme og formodninger, og ikke vedkommendes egne evner på området. Kun to af deltagerne både opfatter og definerer dialekt som svært at forstå. De samme to deltagere mener desuden, at der i høj grad bliver brugt dialekt i Danmark. En holdning, der kun deles af seks af undersøgelsens deltagere. En mulig forklaring kan være, at den manglende evne til at forstå dialekt gør de pågældende deltagere mere følsomme over for brug af dialekt, end det er tilfældet hos de, der ingen forståelsesproblemer har.

Overordnet set spiller evnen til at forstå dialekt dog ikke ind på, i hvor høj grad deltagerne mener, at der bliver talt dialekt i Danmark. Blandt de, der mener, at dialekt er svært at forstå, er svarfordelingen for spørgsmålet *i hvor høj grad mener du, at der tales dialekt i Danmark?* nogenlunde svarende til den generelle fordeling. Der er desuden tilsyneladende ingen sammenhæng mellem, hvordan dialekt beskrives, og i hvor høj grad deltageren mener, at dialekt bliver brugt. Ej heller med hvor i Danmark, deltagerne mener, der tales dialekt. Det samme gør sig gældende for rigsdansk. En deltagers beskrivelse af sig selv som værende rigsdansk- eller dialekttalende har således ikke haft den store indflydelse på deres opfattelse af og holdning til brugen af varieteterne.

Hvem taler hvad, hvor?

Som tidligere beskrevet, definerer 11 % af deltagerne rigsdansk som geografisk betinget. Nærmere bestemt sproget i Århus/Midtjylland (4 %) eller København (7 %). Jeg har tidligere påpeget, at de deltagere, som beskriver rigsdansk som københavnsk, ikke nødvendigvis selv er københavnere. Det samme gør sig gældende for de deltagere, der mener, at rigsdansk er sproget i Århus/Midtjylland. Det ville ellers være nærliggende at tro, at definitionen af rigsdansk som århusiansk/midtjysk kommer af, at hele 30 % af deltagerne kommer fra Midt- eller Østjylland. Særligt fordi tidligere undersøgelser har vist, at sprogbrugere ofte opfatter deres eget sprog som rigsdansk (Kristiansen 2009: 177). I undersøgelsen er det dog hovedsageligt deltagere fra andre egne end Midt-/Østjylland der definerer sproget i denne egn som rigsdansk.

Adspurgte *hvor tales dialekt?* findes en lignende tendens. Her scorer både København (77 %) og Århus/Midtjylland (76 %) lavere end de resterende områder (88-95 %). Sproget i disse områder ses altså generelt blandt deltagerne som mindre dialektpræget og dermed nærmere rigsdansk. At over en tredjedel af deltagerne peger på tilstedeværelse af dialekt i alle regioner, vidner dog om, at rigsdansk, ifølge deltagerne, ikke står så stærkt, som forskerne mener, eller har ment, heriblandt fx Kristiansen (2020: 32).

Konklusion

I denne artikel har jeg brugt tematisk analyse til at behandle resultaterne fra min sprogholdningsundersøgelse, som blev udsendt som spørgeskema i januar 2025. Spørgeskemaet modtog på to uger 113 svar med en stor spredning i både alder og geografisk tilhørsforhold. Hovedformålet var at undersøge de danske sprogbrugeres definition af og holdning til rigsdansk og dialekt, samt hvorvidt denne definition lader til at påvirke deres syn på brugen af varieteterne.

Resultaterne tyder på, at danskerne generelt har meget forskellige opfattelser af, hvad rigsdansk er, mens de er relativt enige om definitionen på dialekt – hvilket stemmer ganske godt overens med den gældende teori på området. Der synes blandt deltagerne at være lige så mange forskellige bud på, hvad rigsdansk er, som der er teorier, der understøtter dem. Både undersøgelsens deltagere og forskerne på området synes at være enige om, at rigsdansk er et dansk uden dialektale træk. Men om rigsdansk således er københavnsk, midtjysk, 'kongeligt', eller særligt 'fint' eller skriftsprogsnært, er der uenighed om. Derimod er deltagerne, ligesom forskerne, enige om, at dialekt defineres af tilstedeværelse af træk som intonation og udtale, eller brug af særlige ord og udtryk.

Overraskende nok synes deltagernes definition af hverken rigsdansk eller dialekt kun at have meget lidt at sige ift. deres syn på de to sprogformer. De deltagere der definerer dialekt som svært forståeligt, synes ikke generelt, at dialekt er svært at forstå, og de, der definerer rigsdansk som særligt korrekt, mener ikke nødvendigvis, at dialekt således er ukorrekt. Faktisk er der tilsyneladende ikke nogen sammenhæng mellem hvordan deltagerne definerer hhv. rigsdansk

og dialekt generelt, og hvordan de definerer deres egen sprogbrug. En deltagers svar på hvorvidt de selv taler rigsdansk og/eller dialekt hænger således ikke nødvendigvis sammen med, hvordan de definerer den pågældende varietet. Hvordan man definerer rigsdansk lader altså til at være et holdningsspørgsmål. Dette glæder jeg mig til at arbejde videre med i mit kommende speciale.

Litteratur

- Braun, Virginia & Victoria Clarke. 2022. *Thematic analysis: A practical guide*. London: SAGE Publications.
- Brink, L. & J. Lund. 1975. *Dansk Rigsmål. Lydudviklingen siden 1840 med særligt henblik på sociolekterne i København*. Bd. 2. København: Gyldendal.
- Bøegh, Kristoffer Friis, Inger Schoonderbeek Hansen & Mette-Marie Møller Svendsen. 2023. Perceptuel dialektologi og sproglig variation i Danmark: en århusiansk tegn-et-kort-undersøgelse. *Nordlyd* 47(2): 55-76.
- Den Danske Ordbog. *Dialekt* (Tilgængelig online: <https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=dialekt>). København: Det Danske Sprog- og litteraturselskab.
- Hansen, Inger Schoonderbeek. 2022. Findes der en særlig jysk sprogidentitet? *Nydanske Sprogstudier NyS* 61: 73-125.
- Kristiansen, Tore. 2009. The macro-level social meanings of late-modern Danish accents. *Acta Linguistica Hafniensia* 41: 167-192.
- Kristiansen, T. 2020. Sprogets væsen og det gode sprogsamfund – som jeg har set det. *Danske Talesprog* 20: 7-32.
- Ladegaard, H.J. 1999. Dansk rigsmål i et socialpsykologisk perspektiv: en diskussion og empirisk analyse af rigsmålsbegrebet. *RASK* 11: 3-43.
- Monka, Malene & Inge Lise Pedersen. 2019. Dialekterne under afvikling siden ca. 1950. I Georg Stubkjær Adamsen (red.), *Dialekter i rigt mål*. Modersmålselskabet: 69-89.
- Pedersen, Inge Lise. 2019. Hovedtrækkene i de danske dialekter frem til 1950. I Georg Stubkjær Adamsen (red.), *Dialekter i rigt mål*. Modersmålselskabet: 25-67.
- Vannebo, Kjell Ivar. 2001. Om begrepe ne språklig standard og språklig standardisering. *Sprog i Norden* 1: 119-128.
- Zinckernagel, Peter. 2002. DR Dialekt: Et personligt synspunkt fra en chef i DR. I *Dialekter: sidste ud kald? Modersmål-Selskabets årbog 2002*: 95-99. Modersmål-Selskabet: C. A. Reitzel.